

Pagsasauli - Ang Patotoo ng Bibliya

"Kung magkagayo'y darating ang mga panahon ng pagsasauli mula sa harapan ng Panginoon, at muli niyang susuguin sa inyo si Jesus, ang inyong itinalagang Mesiya. Sapagka't siya'y dapat manatili sa langit hanggang sa panahon ng huling pagsasauli ng lahat ng mga bagay, gaya ng ipinangako ng Diyos noong unang panahon sa pamamagitan ng kanyang mga banal na propeta."
Gawa 3:20,21

Ang terminong pagsasauli ay nangangahulugan ng pagpapanumbalik, at ang paggamit ni Apostol Pedro ng salitang ito sa ating pambungad na teksto ay bahagi ng kanyang propesiya ng mga pangyayari na kasunod ng ikalawang pagparito ni Cristo, na nagpapahiwatig na magkakaroon ng panahon ng panunumbalik. Ang programang ito ay nananawagan, hindi para sa paglikha ng isang bagong paraiso, kundi para sa muling pagtatatag ng

paraiso na nawala. Sinabi sa atin ni Jesus sa Lucas 19:10 na ang Anak ng tao ay naparito upang “hanapin at iligtas ang nawala.” Ang katuparan ng banal na layuning ito ay nakasentro kay Hesus. Sa kaniyang Unang Pagdating, “ibinigay niya ang kaniyang sarili bilang pantubos,” o katumbas na halaga, upang maisantabi ang hatol ng kamatayan na ipinataw sa sangkatauhan sa Eden. (1 Timoteo 2:5, 6). Dumating Siya sa ikalawang pagkakataon para sa layuning ibalik sa buhay ang mga namatay bilang resulta ng paglabag ni Adan.

Kung maisasalarawan natin ang kasakdalan at kaligayahang tinatamasa ng ating unang mga magulang bago nila nilabag ang banal na batas, mauunawaan natin, kahit bahagyang, ang mga pambihirang pagbabagong gagawin sa mundo kapag ang nawawalang paraiso, kasama ang lahat ng mga pagpapala nito, ay ipinanumbalik ng nagbalik na Kristo. Ang Halamanan ng Eden ay halimbawa lamang ng kung ano ang magiging kalagayan ng buong mundo kapag ang programa ng Diyos sa pagsasauli, na pinangangasiwaan ni Kristo, ay kumpleto na.

Nagbabalik ang Pabor ng Diyos

Sa talata bago ang ating pambungad na teksto, sinabi ng apostol na ang “mga panahon ng kaginhawahan” ay magmumula sa “presensiya ng Panginoon.” Ang pananalitang ito, “presensiya ng Panginoon,” ay isinalin mula sa mga salitang Griego na nangangahulugang “mula sa mukha ng Panginoon.” Ang pariralang ito ay nagmumungkahi ng pag-iisip ng pabor ng Diyos na nahayag sa sangkatauhan. Ang kumpletong kaisipang binalangkas ng apostol samakatuwid ay ang ikalawang pagparito ni Kristo ay magsisimula sa isang panahon kung saan ipapakita niya ang kanyang pag-ibig at kabaitan sa sangkatauhan, at pagpapalain sila sa pamamagitan ng pagpapanumbalik sa kanila sa pagiging perpekto ng buhay ng tao.

Ipinahayag ng apostol na ang lahat ng banal na propeta ng Diyos ay inihula ang darating na “mga panahon ng pagsasauli.” Si David ay isa sa mga propetang ito na maraming gustong sabihin sa paksa. Sa kanyang ikatatlumpung Awit, bersikulo 5, binanggit niya ito kaugnay ng pag-iisip ng pagbabalik ng pabor ng Diyos. Sinabi niya: “Sapagkat ang

kaniyang galit ay panandalian lamang; sa kaniyang pagsang-ayon ay buhay; ang pag-iyak ay maaaring tumagal ng isang gabi, ngunit ang kagalakan ay dumarating sa umaga.” Nagsimula ang galit ng Diyos laban sa kaniyang nilalang na tao nang ang ating unang mga magulang ay sumuway sa kaniyang kautusan. Bilang resulta, hinatulan sila ng kamatayan at pinalayas mula sa kanilang perpektong tahanan sa Eden. Dahil di-sakdal ang kanilang mga anak nang ipanganak, ang parusang kamatayan ay ipinasa sa kanila at sa buong sangkatauhan. Ang buong mundo ay dumaraan sa isang gabi ng kalungkutan at kamatayan. Roma 5:12; 3:23

Bagama't ang hatol na ito ng kamatayan ay nagpapatuloy sa loob ng anim na libong taon, gayunpaman mula sa pananaw ng kawalang-hanggan ng mga pabor at pagpapala ng Diyos, ito ay "sa isang sandali lamang," at para sa bawat indibiduwal ito ay hindi mas mahaba kaysa sa ilang maikling taon mula sa duyan hanggang sa libingan.

Ang gabing ito ng hindi pagsang-ayon ng Diyos ay hindi magpapatuloy nang walang hanggan. Ibabalik ng Diyos ang kanyang mukha sa sangkatauhan. Ang Kanyang pabor ay una sa lahat ay ipinakita sa

pagpapadala ng kanyang Anak upang maging Manunubos ng tao, at higit na ipinakita sa pagpapadala sa kanya sa pangalawang pagkakataon upang ibalik ang lahi na kanyang tinubos. Sinabi ni David, "Nasa kanyang pagsang-ayon ang buhay," na nangangahulugan na kapag ang Diyos ay muling ngumiti sa sangkatauhan, ang sakit at kamatayan ay magwawakas. Nangangahulugan ito na ang mahabang gabi ng kasalanan, kalungkutan, at kamatayan ay magwawakas sa isang umaga ng kagalakan.

Ang Gawain ng Pagtubos

Ang darating na panahon ng pagsasauli ay naging posible sa pamamagitan ng gawaing pagtubos ni Kristo, na natupad sa kanyang Unang Pagdating. Tinukoy ito ni Propeta Oseas, nang, nagsasalita bilang tagapagsalita ng Panginoon, sinabi niya, "Aking tutubusin ang bayang ito mula sa kapangyarihan ng libingan; tutubusin ko sila sa kamatayan. Nasaan, O kamatayan, ang iyong mga salot? Saan, Oh libingan, ang iyong pagkawasak? Oseas 13:14

Pansinin kung paano iniugnay ng propeta ng Diyos, sa tekstong sinipi, ang pantubos sa pagpuksa

ng kamatayan. Ipinaliwanag ng Bagong Tipan ang pilosopiya nito sa pamamagitan ng pagpapakita na si Jesus, ang Anak ng Diyos, ay ipinadala sa mundo ng Ama sa Langit upang maging pantubos na ito. Siya ay dumating upang mamatay, “ang matuwid para sa hindi matuwid” (1 Pedro 3:18). Ipinaliwanag ni Pablo na lahat ito ay ayon sa kalooban ng Diyos kaugnay ng kanyang layunin na iligtas ang sangkatauhan mula sa kamatayan. Ang sabi ng apostol, "Sapagka't may isang Dios, at isang tagapamagitan sa Dios at sa mga tao, ang taong si Cristo Jesus; Na ibinigay ang kaniyang sarili na pantubos sa lahat, upang patotohanan sa takdang panahon." 1 Timoteo 2:5,6

Ang mga pakinabang ng gawaing pagtubos ni Kristo ay makukuha lamang ng indibiduwal sa mga kondisyon ng kaalaman at paniniwala, kaya tinitiyak sa atin ng apostol na ang kaalamang ito ay “papatotohanan” sa lahat “sa takdang panahon.” Ang takdang panahon para magkaroon ng kaalaman sa pagtubos ni Kristo sa kanila ang mundo ay ang panahon ng kaharian ng Mesiyas, na kasunod ng Ikalawang Pagdating ng Guro.

Lahat ng mga Propeta ng Diyos

Sinabi sa atin ni Pedro na ang mga katotohanan tungkol sa “mga panahon ng pagsasauli” ay pinatotohanan ng bibig ng lahat ng banal na propeta ng Diyos mula nang magsimula ang mundo. Ang pagsusuri sa mga kasulatan sa Lumang Tipan ay nagpapakita na ito ay totoo. Isa si Isaias sa mga banal na propetang ito. Sa ika-35 na kabanata ng kanyang propesiya, sinabi niya sa atin na ang mga bulag na mata ay madidilat, ang mga bingi ay mabubuksan, ang piping dila ay aawit, at ang pilay ay lulundag na parang usa.

Sinasabi rin sa atin ni Isaias na ang isang “laksang” ay bubuksan para sa mga tao, isang daan na hahantong sa kabanalan, o kasakdalan. Sinabi niya na ang lahat ay magiging napakalinaw sa highway na ito—napakalinaw na ang ordinaryong manlalakbay, kahit na walang pinag-aralan, ay hindi magkakamali. Sumasang-ayon ito sa iba pang mga propetikong pahayag tungkol sa panahong iyon, na nagpapaalam sa atin na pupunuin ng kaalaman ng Panginoon ang mundo gaya ng tinatakpan ng tubig ang dagat. Isaias 35:5-10; 11:9; Habakuk 2:14

Tinitiyak sa atin ng propeta na walang leon sa lansangan na ito. (Isaias 35:9). Sinasabi sa atin ni Pedro ang kasalukuyang panahon na “ang diyablo, gaya ng isang leong umuungal, ay gumagala, na naghahanap ng kaniyang masisila.” (1 Pedro 5:8). Ayon kay Apostol Juan, si Satanas ay igapos sa simula pa lamang ng panahon ng pagsasauli. (Apocalipsis 20:1, 2). Kaya tama ang propeta nang sabihin niyang walang leon ang aakyat sa lansangan na patungo pabalik sa buhay at paraiso.

Ipinagpatuloy ni Isaias ang kaniyang paglalarawan sa lansangan ng kabanalan sa pamamagitan ng pagsasabi na walang “mabangis na hayop na aakyat doon.” Ang Bibliya ay nagsasabi sa atin ng maraming iba’t ibang mga hayop na nagpahirap at nagpahirap sa mga tao sa buong panahon. Ang ilan sa mga halimaw na ito ay tinutukoy ni Daniel at ng Tagapaghayag. Ang mga ito ay simboliko ng mga halimaw na pamahalaan ng isang uri o iba pa na nagsamantala at nang-api sa mga tao. Gayunpaman, bago maitatag ang Mesiyanikong kaharian, lahat ng “mga hayop” na ito ay pupuksain; kaya totoo na “walang mabangis na hayop ang aakyat doon.” Isaias 35:9

Sa wakas, sinasabi sa atin ng propeta na sa lansangan na ito “ang mga tinubos ng Panginoon ay magbabalik, at magsisiparoon sa Sion na may mga awit at walang hanggang kagalakan sa kanilang mga ulo: sila ay magtatamo ng kagalakan at kagalakan, at ang kalungkutan at ang pagbubuntunghininga ay tatakas.” (talata 10). Sa katunayan, iyon ang layunin ng Diyos sa pagtubos sa lahi ng tao; ibig sabihin, upang sila ay makabalik mula sa kamatayan, at muling pumasok sa kagalakan ng pamumuhay. Ito ay isang kagalakan na higit pa sa dati nilang karanasan dahil makikilala nila ang Diyos. Kung masunurin sa mabubuting batas ng kaharian, patuloy silang mabubuhay, mananatili sa kanyang pagsang-ayon, at tatanggap ng kanyang mga pagpapala na “nagpapayaman.” Kawikaan 10:22

May mga estudyante ng Bibliya na handang umamin na ang ikalawang pagdating ni Kristo ay maaaring magresulta sa bahagyang pagbawi ng nabubuhay na henerasyon noon. Gayunpaman, sa paggawa nito ay mahigpit nilang nililimitahan ang saklaw ng pagsasauli, na hindi napagtatanto na kung ang lahat ng pamilya sa mundo ay pagpapalain, at kung magkakaroon ng “mga panahon ng pagsasauli ng lahat ng bagay,” nangangahulugan ito na ang

mga namatay, gayundin ang mga buhay, ay dapat bigyan ng pagkakataon na pagpalain. (Genesis 12:3; 28:14). Kaya, kung titingnan mula sa pananaw ng hula, ang pagsasauli ay makikitang kasama ang pagkabuhay-muli.

Si Job, isa pa sa mga banal na propeta ng Diyos, ay nagpahayag ng pag-asa ng pagkabuhay-muli, na nagsasabi, "Kung ang isang tao ay mamatay, mabubuhay ba siyang muli? lahat ng mga araw ng aking takdang panahon ay maghihintay ako, hanggang sa dumating ang aking pagbabago. Ikaw ay tatawag, at ako ay sasagot sa iyo: ikaw ay magkakaroon ng pagnanasa sa gawa ng iyong mga kamay." (Job 14:14, 15). Kaya ipinahayag ni Job ang paniniwala na maririnig niya ang tinig ng Panginoon na tumatawag sa kanya mula sa libingan. Sinang-ayunan ito ni Jesus, at ginawa itong mas malawak sa pagsasabing, "Dumating ang oras, na ang lahat ng nasa libingan ay maririnig ang kaniyang tinig (ang Anak ng tao), At lalabas." Juan 5:28,29

Ibabalik ang mga Sodomita

Si Ezekiel ay isa rin sa mga banal na propeta ng Diyos, at binibigyang-diin niya ang katotohanan na maging ang masasamang tao gaya ng mga

Sodomita ay ibabalik mula sa libingan sa panahon ng pagsasauli. Sa pagsaway sa mga Israelita dahil sa kanilang pagtataksil, ngunit kasabay nito ay ipinaaalaala sa kanila ang kanilang pag-asa ng pagkabuhay-muli, sinabi ni Ezekiel: “Kapag ang iyong mga kapatid na babae, ang Sodoma at ang kaniyang mga anak na babae, ay babalik sa kanilang dating kalagayan, ikaw at ang iyong mga anak na babae ay babalik sa iyong dating kalagayan.” Ezekiel 16:55

Ito, siyempre, ay hindi nagpapahiwatig ng pangkalahatang kaligtasan para sa masasama, anuman ang kanilang pagsunod sa banal na batas, ngunit ito ay nangangahulugan ng isang pagkakataon para sa kaligtasan para sa lahat. Sinabi ni Jesus tungkol sa mga Sodomita, na mas matitiis para sa kanila sa Araw ng Paghuhukom kaysa sa mga tao sa ilang lungsod ng mga Judio. (Mateo 10:15; 11:24). Ang pagkakataon para sa buhay na walang hanggan sa kondisyon ng pagsunod ay ihahandog sa lahat sa panahon ng pagsasauli. Paano ito magiging higit na kanais-nais para sa mga Sodomita kaysa sa marami pang iba, gaya ng mga nakatira sa ilang lunsod ng mga Judio?

Dahil ang bansang Judio ay lubos na pinagpala ng Panginoon, ang kanilang kasalanan ay laban sa higit na kaalaman kaysa sa mga Sodomita. Kaya't mangangailangan ito ng higit na antas ng pagpapakumbaba sa kanilang bahagi upang makabalik sa pagkakasundo sa batas ng Panginoon. Sinabi ni Jesus na kung ang mga makapangyarihang gawa na ginawa sa Capernaum, ay ginawa sa Sodoma, ang mga Sodomita ay nagsisi sana. (Mateo 11:21-23). Maraming dakilang gawa ang gagawin sa Sodoma. Sila ay gigisingin mula sa pagkakatulog ng kamatayan at bibigyan ng pagkakataon, sa ilalim ng pinakakanaais-nais na mga kalagayan, na magsisi at mabuhay, at walang alinlangan na karamihan sa kanila ay magsisisi at masayang aakyat sa “lansangan” tungo sa buhay na walang hanggan.

Mga Anak na Muling Mabuhay

Si Jeremias, isa pang banal na propeta ng Panginoon, ay nagsalita rin tungkol sa pagsasauli. Sa ika-31 kabanata ng kanyang propesiya makikita natin ang isang pangako tungkol sa muling pagkabuhay ng mga bata. Ang partikular na pangakong ito ay may partikular na kinalaman sa mga batang iyon na pinatay ni Herodes noong

panahon ng kapanganakan ni Jesus. Gayunpaman, ipinakikita nito na layunin ng Diyos na muling buhayin ang lahat ng bumaba sa kamatayan bilang mga anak. Napakaganda para sa mga ina na maibalik sa kanila ang kanilang mga anak, at magkaroon ng pribilehiyong palakihin sila na parang hindi pa sila namatay. Sinabi ni Jeremias: "Ito ang sabi ng Panginoon: Isang tinig ang narinig sa Rama, pagdadalamhati at matinding pag-iyak, si Raquel na umiiyak para sa kanyang mga anak at tumangging maaliw, sapagkat wala na sila. Ito ang sabi ng Panginoon: Pigilan mo ang iyong tinig sa pag-iyak at ang iyong mga mata sa pagluha, sapagkat ang iyong gawa ay gagantimpalaan, "sabi ni Yahweh. Babalik sila mula sa lupain ng kaaway. Kaya't may pag-asa ang iyong mga inapo, sabi ng Panginoon. Babalik ang iyong mga anak sa kanilang sariling lupain." Jeremias 31:15-17

Inihula din ni Propeta Daniel ang mga darating na panahon ng pagsasauli, na nagpapahiwatig na ito ay kasunod ng dakilang panahon ng kaguluhan kung saan ang kasalukuyang panahon ay nagwawakas na ngayon. Sa pagbigkas ng hatol ng kamatayan sa ating unang mga magulang, sinabi ng Diyos, "Alikabok ka, at sa alabok ka babalik." (Genesis 3:19

). Sinabi ni Daniel na yaong “natutulog sa alabok ng lupa ay magigising.” (Daniel 12:2). Ito, sa katotohanan, ay nangangahulugan ng pag-set aside sa Adamic na hatol na kamatayan, at ang pagpapanumbalik ng mga nasa pagtulog ng kamatayan sa buhay na muli. Napakagandang paraan ng paglalarawan ng pinagpalang gawain ng pagsasauli!

Ang isa pa sa mga banal na propeta ng Diyos ay si Amos, at nagsasalita para sa Diyos, sinabi niya: “Sa araw na iyon ay itatayo ko ang tabernakulo ni David na bumagsak, at isasara ko ang mga sira niyaon; at aking ibabangon ang kanyang mga guho, at aking itatayo gaya ng mga araw ng una.” (Amos 9:11). Ang tabernakulo ni David ay isang pansamantalang istraktura na itinayo upang paglagyan ng Kaban ng Tipan noong panahong ito ay naibalik sa Israel mula sa mga kamay ng kanilang mga kaaway. Ang Kaban ng Tipan ay isang magandang simbolo ng presensya at pabor ng Diyos. (Exodo 30:6; Bilang 17:4). Ito ay binawi mula sa mga Israelita sa loob ng isang panahon, at nang ito ay naibalik sa kanila, ito ay nangangahulugan na ang paglingap ng Diyos ay muli sa bansang iyon, at ito ay hudyat ng isang panahon para sa malaking

pagsasaya. 1 Samuel kabanata 4-7; 2 Samuel 6:1-18; 7:1

Samakatuwid, ang pagsasauli ng tabernakulo ni David ay isang simbolo na nagpapahiwatig na ang pagsang-ayon ng Diyos ay isasauli sa Israel, pagkatapos na maalis sa kanila sa mahabang yugto ng panahon. Ito mismo ang mangyayari sa ngalan ng Israel at ng buong mundo sa panahon ng “mga panahon ng pagsasauli.” Ang propesiya na ito ay sinipi sa ika-15 kabanata ng Mga Gawa, na ang katuparan nito ay ipinakita na kasunod ng pagbabalik ni Kristo, at ang mga Gentil pati na ang mga Judio ay pagpapalain.

Ating sinipi: “Sumagot si Santiago, na nagsasabi, Mga lalaki at mga kapatid, pakinggan ninyo ako: Isinalaysay ni Simeon [Pedro] kung paanong dinalaw ng Dios noong una ang mga Gentil, upang kumuha sa kanila ng isang bayan para sa kaniyang pangalan. At dito ay sumasang-ayon ang mga salita ng mga propeta; gaya ng nasusulat, Pagkatapos nito ay babalik ako, at muling itatayo ang tabernakulo ni David, na aking itatayo ang mga nalalabi, at aking itatayo ang mga nalalabi, Maaaring hanapin ang Panginoon, at ang lahat ng mga Gentil, na tinawag

sa aking pangalan, sabi ng Panginoon, na gumagawa ng lahat ng mga bagay na ito." Gawa 15:13-17

Dito ipinakita sa atin na ang layunin ng Diyos mula noong kamatayan at muling pagkabuhay ni Jesus ay hindi ang pagbabalik-loob sa mundo, kundi ang pumili lamang mula sa sangkatauhan ng isang maliit na grupo - "isang bayan para sa kanyang pangalan" - upang makasama ang Guro sa hinaharap na gawain ng kaharian. Narito muli ang maluwalhating layunin ng layunin ng Diyos sa pag-ibig ay itinakda dahil sinabi sa atin na pagkatapos na alisin ang mga taong ito para sa kanyang pangalan mula sa mga Hentil, kung gayon ang pabor ng Diyos ay babalik sa mga Hudyo. Pagkatapos, gayundin, "lahat ng mga Gentil" ay magkakaroon ng pagkakataong "hanapin ang Panginoon."

Mga Tagapagligtas sa Bundok ng Sion

Si Obadias ay isa rin sa mga banal na propeta ng Panginoon, at sa pinakahuling talata ng kanyang propesiya, sinabi niya, "Aahon ang mga tagapagligtas sa bundok ng Sion upang hatulan ang bundok ng Esau; at ang kaharian ay mapapasa Panginoon." Karaniwang iniisip natin ang isang

Tagapagligtas lamang, at sa katunayan, si Jesus ang Tagapagligtas ng mundo. Bukod sa ibinuhos na dugo ni Hesus ay walang kaligtasan para sa sinuman. Gayunpaman, ang kanyang mga yapak ay inaanyayahan na makibahagi sa kanya sa gawain ng pagdadala ng kaligtasan sa mundo. Sila ay nagdurusa at namamatay na kasama niya upang sila ay mabuhay at magharing kasama niya sa kanyang kaharian, at ang kanyang paghahari ay para sa layuning iligtas ang mundo mula sa kamatayan. Roma 8:16,17; 2 Timoteo 2:11,12; Apocalipsis 20:6

Sa Apocalipsis 14:1 ang pagkakakilanlan ng mga Tagapagligtas na ito sa bundok ng Sion ay inihayag. Sinabi ni Juan, “Nakita ko ang Kordero na nakatayo sa Bundok Sion, at kasama niya ang 144,000 na may nakasulat na pangalan at pangalan ng kanyang Ama sa kanilang mga noo.” Ngayon ay makikita natin kung ano ang ibig sabihin ni Santiago ng isang taong tinipon mula sa mga Gentil—isang bayan para sa pangalan ng Diyos. Sa simula, ang maluwalhating pagkakataong ito ay limitado sa mga Hudyo. Bagama't bilang isang bansa ay tinanggihan nila ito, may mga indibidwal na Hudyo na nauunawaan at tinanggap ang pagkakataon, ngunit hindi ang kinakailangang bilang. Bilang resulta, bumaling ang

Panginoon sa mga Gentil upang bubuoin ang buong itinalagang bilang ng “Mga Tagapagligtas” na nasa simbolikong bundok ng Sion kasama ni Jesus. Dapat taglayin nilang lahat ang pangalan ng Ama, dahil lahat sila ay dinala sa banal na pamilya at sa gayon ay naging namumunong bahay ng Diyos sa bagong kaharian.

Ang mga tagasunod ni Jesus na inilalarawan bilang mga Tagapagligtas na kasama niya sa bundok ng Sion noong panahon ng kaharian ay hindi dahil ibinigay nila ang kanilang sarili bilang pantubos. Sa katunayan, hindi kinakailangan na gawin nila ito. Gayunman, dahil sa kanilang katapatan sa pagsunod kay Jesus sa hain na kamatayan ay binibigyan sila ng bahaging kasama niya sa pamamahagi ng mga pagpapalang ipinangako bilang resulta ng kaniyang gawaing pantubos. Kapag, tulad ng ipinakita ng propeta, ang mga Tagapagligtas ay tumayo sa bundok ng Sion, ito ang panahon kung kailan ang “kaharian ay magiging sa Panginoon.” Iyon ang magiging panahon ng pagsasauli.

Bundok ng Bahay ng Panginoon

Si Mikas, isa pa rin sa mga banal na propeta, ay sumulat sa kabanata 4, bersikulo 1-4, na ganito: “Sa mga huling araw, ang bundok ng bahay ng Panginoon ay magiging pinakamataas sa lahat—ang pinakamahalagang dako sa lupa. Ito ay itataas sa itaas ng iba pang mga burol, at ang mga tao mula sa lahat ng dako ng daigdig ay dadaloy doon upang sumamba. Ang mga tao mula sa maraming bansa ay darating at magsasabi, Doon, sa bahay ni Jacob. Siya ang magtuturo sa atin ng kaniyang mga daan, at tayo ay lalakad sa kaniyang mga landas, sapagka't ang kaniyang salita ay lalabas mula sa Jerusalem; ubas at puno ng igos, sapagkat walang dapat katakutan ang pangakong ito ng Panginoon ng mga Hukbo ng Langit.”

Sa pagtukoy sa Daniel 2:35-44, makikita na ang “bundok ng PANGINOON” ay tumutukoy sa kaharian ng Diyos. Pansinin kung gaano kapraktikal ang mga pagpapala sa pagsasauli na ibibigay sa mundo sa panahon ng kaharian na iyon. Ang larawan sa aklat ng Mikas ay nagsisimula sa “mga huling araw,” ang yugtong iyon bago ang pagkakatatag ng kaharian, kung saan ang lumang Satanikong kaayusan ng mga

bagay ay isasaisantabi ng isang malaking panahon ng kaguluhan. Ang mga tao, sa kanilang kagipitan, ay titingin sa Panginoon para sa tulong at tagubilin kung ano ang gagawin—kung paano aalisin ang kanilang mga sarili mula sa kapahamakan na idinulot ng pagkamakasarili at kamangmangan ng sangkatauhan.

Pagkatapos, sa pagbibigay ng pagkilala sa bagong kaharian, sila ay tuturuan ng mga paraan ng Panginoon, na magiging mga paraan ng kapayapaan sa halip na mga paraan ng digmaan. Ang seguridad sa ekonomiya ay isa rin sa mga tampok ng bagong araw na iyon ng kaharian ng Mesianiko. Ang bawat tao ay magtatamasa ng “kanilang mga ubasan at mga puno ng igos.” Hindi natin ito dapat intindihin nang literal, siyempre, dahil ito ay isang larawan lamang ng seguridad at kaligayahan kung saan walang matatakot. Ang pag-iisip ay na sa panahon ng pagsasauli, ang lahat ay sapat na ipagkakaloob. Magiging permanente ang probisyon, na tumatagal hangga't ang indibiduwal ay patuloy na sumusunod sa mga batas ng Diyos.

Isang Universal na Relihiyon

Si Habakkuk ay isang banal na propeta ng Panginoon, at sinabi niya ang tungkol sa araw na iyon ng pagsasauli, na nagsasabing “ang lupa ay mapupuno ng kaalaman ng kaluwalhatian ng Panginoon, gaya ng tubig na tumatakip sa dagat.” (Habakuk 2:14). Si Zefanias, isa pa sa mga propeta ng Diyos, ay nagsasabi rin tungkol sa bigay-Diyos na kaliwanagan na darating sa mga tao sa panahong iyon. "Sapagka't kung magkagayo'y babalikan ko ang mga tao ng isang dalisay na wika, upang silang lahat ay tumawag sa pangalan ng Panginoon, upang paglingkuran siya ng isang pagsang-ayon." Zefanias 3:9

Ang nakabubulag na impluwensya ni Satanas ay aalisin ng liwanag ng kaalaman ng kaluwalhatian ng Diyos. Ang dalisay na wika—ang pagtuturo—na pagkatapos ay ibaling sa mga tao, ay, gaya ng sinabi ng propeta, ay magreresulta sa buong sangkatauhan na tumawag sa pangalan ng Panginoon upang paglingkuran siya nang may iisang pagsang-ayon—iyon ay, balikatan. Sa gayon ay maibabalik ang tunay na kaalaman sa Diyos sa mga panahong iyon ng pagsasauli.

Si Propeta Zacarias, na nagsalita din para sa Diyos tungkol sa masayang araw ng pagsasauli, ay nagpapaliwanag nang detalyado kung paano makakaapekto sa mga tao ang nagbibigay-liwanag na mga impluwensya ng panahon ng kaharian. Sinabi niya: "Sa araw na iyon ay hindi magkakaroon ng liwanag; ang mga tanglaw ay liliit. Sapagka't ito ay magiging isang natatanging araw na alam ng Panginoon, hindi araw o gabi, ngunit mangyayari na sa gabi ay magkakaroon ng liwanag." (Zacarias 14:6, 7). Ang kaisipan dito ay ang unti-unting kaliwanagan. Madaling makita kung paano ito dadalhin. Ang Messianic na kaharian ay una sa lahat ay itatatag kasama ng mga buhay na henerasyon. Kapag napagtanto natin ang laki ng planetang Earth, at ang libu-libong tao na naninirahan dito, mauunawaan natin kung bakit lilipas ang ilang panahon bago malaman ng lahat ang bagong kaharian. Kakailanganin din ng panahon para maalís ng mga tao ang kanilang mga pamahiin tungkol sa Diyos, para makilala nila siya nang wasto.

Pagkatapos ay magkakaroon ng lahat ng bilyun-bilyong namatay, na, kapag bumangon mula sa mga patay, ay kailangang maturuan ng tunay na kaalaman sa Diyos. Wala silang natutunan habang nasa libingan. (Ecclesiastes 9:10). Kaya naman

habang sila ay inilabas mula sa libingan ay kailangan nilang matuto tungkol sa tunay na Diyos upang magkaroon ng pagkakataon na sundin ang kaniyang mga batas. Ang gawain ng pagliliwanag sa mga tao ay magpapatuloy sa buong isang libong taong “araw” ng kaharian.

Ang panahong iyon ay tinutukoy bilang bahagyang liwanag at bahagyang madilim. Ibig sabihin, darating ang panahon na unti-unting inalis ang pagkabulag at pamahiin ng mga tao. Hanggang sa matapos ang gawain, magkakaroon pa rin ng ilang simbolikong kadiliman sa mundo, ngunit sa gabi, o sa pagtatapos ng maluwalhating araw na iyon, ito ay magiging ganap na liwanag. Sa panahong iyon, ang nagbibigay-liwanag at nakapagpapagaling na mga impluwensya ng “Araw ng katuwiran” na ipinropesiya ni Propetang Malakias, ay makakalat sa lahat ng ulap ng kadiliman, at ang kaalaman sa kaluwalhatian ng Diyos ay pupunuin ang mundo. Malakias 4:2

Tangible Blessings

Ang resulta ng Ikalawang Pagdating ni Kristo ay maging isang maluwalhati. Ang mga pagpapala na ibibigay sa pamamagitan ng pangangasiwa ng kanyang kaharian ay kailangang maging praktikal.

Sa patotoo ng lahat ng mga banal na propeta ng Diyos na naghula ng mga panahon ng pagsasauli, ang mga pagpapalang ito ay: kaliwanagan hinggil sa tunay na Diyos at sa kanyang plano; isang wakas sa lahat ng hindi mabilang na mga paniniwalang mapamahiin na sumalot sa isang nalilitong mundo mula noong mga araw ng Eden; kalayaan mula sa lahat ng uri ng sakit; paglaya mula sa Adamic na kamatayan; wala nang mga digmaan; at seguridad sa ekonomiya para sa lahat.

Ang lahat ng napakapraktikal at kasiya-siyang mabubuting bagay ng Mesiyanikong kaharian ay hindi ipagkakaloob nang walang kondisyon. Si Apostol Pedro ay napakaingat na paalalahanan tayo, nang sabihin sa atin ang tungkol sa mga panahon ng pagsasauli, “magiging, ang sinumang hindi makikinig sa propetang iyon,” at patuloy na kusang magkasala pagkatapos na magkaroon ng kaalaman sa katuwiran, ay ihihiwalay sa kamatayan. Gawa 3:23

Binigyan ng Diyos sina Adan at Eva ng kapangyarihan sa lupa at sa mga bagay sa lupa. Ang mga masunurin sa hinaharap na araw na iyon, na pinaniniwalaan naming isasama ang karamihan sa sangkatauhan, ay magkakaroon ng orihinal na kapangyarihang maibabalik sa kanila. Kaya, muli,

mayroon tayong kaisipan ng pagsasauli, ang pagpapanumbalik ng paraiso, sa buong mundo sa saklaw at epekto. Napakalaking pag-asa ito para sa mahihirap, may sakit sa kasalanan at namamatay na mundo.

Isaalang-alang ang mga pagbabagong dadalhin bilang resulta ng pagkasira ng sakit at kamatayan. Isipin ang iba pang mga pagbabago dahil sa katotohanang wala nang digmaan. Isip-isipin ang mga resulta na magaganap kapag ang mga tao ay natutong makilala at umibig at taimtim na maglingkod sa tunay na Diyos. Pag-isipan kung ano ang ibig sabihin kapag ang pag-ibig ay pumalit sa pagiging makasarili bilang ang nag-uudyok na prinsipyo sa likod ng lahat ng aktibidad ng tao.

Pag-isipan din, ang nagbagong pananaw kung kailan hindi na kailangang mag-isip at magplano ang mga tao para sa kamatayan. Isipin ang isang walang hanggang kagalakan na nasa harapan nila sa halip na isang maikli, abalang pag-iral na binubuo, sa pinakamabuting kalagayan, ng isang maliit na bahagi lamang ng kaligayahan, at ang natitira, pagkabigo at kalungkutan. Upang ilagay sa mga salita ng isa sa kinasihan at banal na mga propeta ng Diyos, isipin

ang panahon kung kailan “papahirin ng Diyos ang bawat luha sa kanilang mga mata, at hindi na magkakaroon ng kamatayan o kalungkutan o pag-iyak o pasakit. Ang lahat ng mga bagay na ito ay nawala magpakailanman.” Apocalipsis 21:4

Bagama't ito ay maaaring mukhang imposible sa atin, marahil, dahil hindi pa tayo nakakita ng anumang katulad nito, walang ganitong uri ang imposible sa Diyos. Ang buhay mismo ay tila imposible sa atin; ibig sabihin, hindi natin lubos na nauunawaan kung ano ang buhay. Sino ang sapat na matalino upang sabihin sa atin ang pilosopiya ng isang tibok ng puso? Gayunpaman, nilikha ng Diyos, ang Lumikha, ang puso at ang tibok ng puso, at ang iisang Diyos ay saganang may kakayahang ibalik sa bilyun-bilyong tao ang tibok ng puso na minsan ay huminto sa pagpintig ng isang sukat ng buhay, ngunit sa wakas ay sumuko sa mga pinsala ng kamatayan, dahil ang katarungan ng Diyos ay nag-utos na walang di-sakdal na tao na nilalang ang maaaring magpatuloy na mabuhay.

Ang maluwalhating “pagsasauli ng lahat ng bagay” ay isakatuparan ng Mesiyanikong kaharian na malapit nang itatag. Patuloy tayong manalangin para sa araw na iyon, gaya ng itinuro sa atin ni Jesus:

“Dumating nawa ang iyong kaharian. Mangyari ang iyong kalooban sa lupa, gaya ng sa langit.” Mateo 6:10